

jejich kraj a její krajka

nepřestává žasnout
nad večerní scénérií
postává tu na zápraží
a rozhlíží se po kraji

chce zas spatřit jeho oči
v nich ten oheň planoucí
však netuší že vážně brzy
svou přítomností poctí ji

pak svléká již pestrý šat
přičemž jí hledí do očí
tu přistoupí náhle blíž
a tichou prosbu vysloví

lehce dotýká se jeho paží
na jeho hrud' svou hlavu složí
takové to jest když touží
jako loď jež svádí boj s bouří

když je po všem vpravdě nyní
rozhodnou se trochu prospat
společně utečou za hranice bytí
 pryč z území konformní reality

tu jeho paže ledabyle
spočívá na boku oblém
zmalátnělí z polospánku
mžourají tiše do šera

neplatí u nich základní polarity
totiž oba jsou dominantní
jen ona trvá na upřímnosti
zatímco on neustále hraje hru

pokouší se jej rozluštit
a po dnešku zjišťuje
že ambivalentní koexistence
již dlouho trvat nebude